

יאב גילי מכיתה ד', יו"ד ועדת הבחירות, הולם בפטיש היו"ד. כך מסתיים יום הבחירות בבית הספר ברעננה, שבו תורגלו בחירות אמיתיות. יוסי עין-דור מספר

בחיירות

„לא רוצה לעסוק בזה. הפוליטיקה לא מצאה חן בעיני.“

ההורים היו מעורבים מאוד. אחר מהם הינחה את יוסי הבחירות כולו, אחר שימש כצלם, אמה של שני תלמידי מידים, עורכת-דין במיקצועה, עברה בין הכיתות ודיברה על משמעות החוק והשוויון לפני החוק בחברה רמוק רטית. „שאלו אותי מה קורה אם עורך-דין גונב. בירכתי אותם על השאלה והסברתי להם על עיקרון השוויון לפני החוק. הסברתי להם שחוקים חובקים כל שטח בחיינו. אותם עניין במיוחד תחום המישפט הפלילי.“ הורים אחרים הירצו לפני הילדים על שיטחי עיסוק אחרים, כמו סוציולוגיה.

הורי המועמדים היו לא פחות נרגשים מהמועמדים עצמם, ובכך נחל בית-הספר הצלחה עצומה. הורים, שהם על-פיירוב ארישים לקורה מחוץ לביי תם, גילו מעורבות מלאה ויצרו הווי קהילתי בתוך כותלי מוסד בית-הספר. מאז תחילת שנת-הלימודים עסקו תלמידי בית-הספר, מכיתות א' עד ו', בנושא המרכזי: „חוק ומישפט ביש ראל“. כדי להמחיש את משמעות וחשיבות החוק בחברה הדמוקרטית, חיברה כל כיתה תקנון-התנהגות של מה מותר ומה אסור לעשות בחברה, ובמיקרה זה חברת הכיתה ובית-הספר. כך, לדוגמה, חיברו תלמידי כיתה א' תקנון-התנהגות משל עצמם. מכיוון שעדיין אינם יודעים קרוא וכתוב, ציירו זאת על גבי לוח בריסטול.

תמי, נוגה, ערן, שלי וחבריהם ערכו כמשך כל השבוע האחרון תעמולת-בחירות. הניפו שלטים וכרזות, הרביקו מדבקות, כתבו מצעים והבטיחו לשפר, והכל, כדי שביום השישי יבחרו בהם תלמידי בית-הספר יחדיו ברעננה למועצת-התלמידים.

גל הביאה חולצות שעליהן היה רשום שמה, וקבוצת בנות, שתמכו בה, לבשו אותן ורקרו בהפסקה על הבימה שבחצר. נוגה טילפנה לחברותיה וניסו תה לשכנע. אמנם לא מדובר כאן בבחירות לראשות הממשלה או לראש שות מועצת-העיר, אך הכללים היו אותם הכללים, מלבד אחד: הבחירות למועצת-התלמידים היו בחירות אי-שיות, ולא בחירות על-פי מיפלגות. נוגה הורביץ, מועמדת מכיתה ד', „חשבתי שאני אצליח לשפר את הספורט בבית-הספר. רציתי לעשות משהו למען בית-הספר. נכון שזה יוסיף לי גם מבחינה חברתית. המצע שלי כלל שני ימי-ספורט בשנה, אליפויות בבית-הספר ותחרויות שונות.“

ההורים היו מעורבים? „אחותי כתבה שיר. אבא שלי הרפיס את המצע, ואמא שלי עזרה לי לכתוב אותו.“ תמי מאירי, שנבחרה ברוב מכריע, תלמידת כיתה ו', „הכנתי ריקודים. עברתי בין הכיתות. חילקתי מדבקות. הלכתי עם בריסטול על הגוף. חילקתי סמלים. ריברתי עם ילדים, וניסיתי לשכנע אותם. אני רוצה שבית-הספר שלנו ישתפר בפעילות בהפסקות, ושי-

זה לא מישחק ילדים!

אסור לרוץ במדרגות, אסור להביא כסף לבית-הספר, אסור להרביץ, אסור לטפס על עצים. מעניין שצוויורו רק האיסורים. זכויותיו של התלמיד הצי עיר לא הוזכרו בתקנון כלל. המותר ברור ואת האסור יש להדגיש. המכור גרים מנחלים לצעירים את דפוסי ההתנהגות המוכרים להם, שאינם סובי לים חריגים, דמוקרטיה בערבון מוגבל. בכניסה להדרה-המנהלת, על אחד הקירות, תלו גליון-בריסטול ועליו

כפוליטיקה. תעמולת-הבחירות מצאה חן בעיני. ערן יוסף, מועמד מכיתה ו', „רציתי לתקן כל מיני דברים שהם לא בסדר. למשל, הצילצול מעצבן. אני אפעל לשינוי הצליל. צריך לפתוח בית-חלף מיר ולדאוג לפעילויות נוספות. חילקי תי כרטיסי-בחירות, שעליהם היה רשום השם שלי. הצגתי מצע. שמת בריסטול על הגוף.“ הוא כבר הגיע למסקנה נחרצת בענייני פוליטיקה:

יהיה שיתוף פעולה בין הכיתות. שיהיו זכויות לתלמידים להביע דעתם בענייני בית-הספר, שיוכלו לשרר דברים מתחנת-השידור שקיימת בבית-הספר.“ ומה על מעורבות ההורים? „ההורים קנו לי את המדבקות. הם הציעו לי להיות מועמדת. הם הכינו אותי לאפי שרות שלא אבחר.“ תמי כבר חושבת על פעילות פו-ליטית בעתיד. „אם לא אבחר, ארגיש מאוכזבת. בעתיד אולי ארצה להמשיך

צת-התלמידים בבית-הספר. יחדיו, מאחר ונבחרנו בהליך דמוקרטי, אנו לוקחים על עצמנו את כל האחריות המשתמעת מבחירתנו, ועל-כן באנו על החתום.“

תמי מאירי נבחרה ברוב מכריע של 87 קולות. היא קראה את הצהרת-ההתחייבות שעליה חתמו כל הנבחרים. „אנו החתומים מטה, חברי מוע-

למען **תמי** אחת התומכות, חברתה של תמי מאירי, שמה על מיצחה מדבקה שעליה היה רשום שם המועמדת. היא הנהיגה במיקצועיות של אשת יחסי-ציבור את תעמולת-הבחירות.